

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 19. De obligatis ad ratiocinia ordinandis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

quia videretur filius veluti iure hæreditario succedere patri, quod in beneficijs Ecclesiasticis enixè est prohibitum, *c. Prasentium & Extramissa 7. h. t. c. 1. & alijs inf. de præbendis*, Trident. Sess. 25. cap. 7. *de reformat.*, ubi plenius vide prout & apud Garz. *de benef. p. 7 c. 3. n. 66. & seqq.* Idque procedit etiam in filijs eorum, qui in minoribus sunt constituti: potest tamen, & quidem solus, in hoc Pontifex dispensare. Dixi, immediate; quia mediatè potest filius Presbyteri succedere patri, quia tunc ob interjectam personam non potest videri ei iure hæreditario succedere: uti nec quando pater tantum ministrasset in aliqua Ecclesia sine titulo quo casu etiam non prohibetur filius ad eandem Ecclesiam immediate promoveri, *c. Constitutus h. t.* Quòd si Episcopus scienter contulerit sacerdotis filio paternam Ecclesiam, exinde eum removere non poterit; prout nec si ignoranter, donec in alia Ecclesia ei provideat unde honestè valeat sustentari, *c. Veniens 5. h. t.* Cæterum si Episcopus filium Presbyteri ordinaverit, non debet beneficij Ecclesiastici provisione carere, *c. proposuit 6. h. t.*

7. Quod si illegitimè natus sine dispensatione promoveatur ad Ordines, characterem quidem recipiet, non tamen Ordinis sic suscepti executionem. Similiter & à beneficijs, ad quæ indispensatus fuerit promotus, amovetur *d. c. Constitutus*: nisi cum eo postea dispenseetur à summo Pontifice, *c. 7. 4. 5 & ibi Glossa h. t.*

TITULUS XVIII.

De servis non ordinandis.

1. 2. Cur servi ordinari prohibeantur: & pœna ordinatorum.
3. Pœna Episcopi servum ordinantis.

Post impedimentum originis, sequitur secundo loco de servitute, quæ est impedimentum conditionis. Servi enim absque consensu dominorum suorum, nisi prius ab illis fuerint manumissi & directam libertatem consecuti, ordinari prohibentur, *cap. 1. & 5. h. t. tota penè Distinct. 54.* Hoc ideo, ne quando voluerint eorum domini, fiant ex Clericis servi, ut

dicitur in *can. Quicumque 1. ad Distinct. 54.* & quia immunis esse debet ab alijs qui divinæ militiæ est aggregandus, ut à castis Dominicis, quibus nomen ejus adscribitur, nullis necessitatibus vinculis abstrahatur. Cæterum de servis ordinandis, videatur insignis distinctio Glossæ *ad c. 2. h. t.*

2. Quòd si servus de facto, qualibet c. Illi litate aut fraude, ad sacros Ordines irrepserit, deponitur, & domino restituitur, *c. 7. h. t.* & postquam de gradu ceciderit, ejus conditionis sit, ejus erat ante gradum, *can. Nulli 2. d. dist. 54.* Pari ratione removetur ab Ordinibus originarijs (id est nati ex adscriptiis, nempe ijs, qui colendo agro perpetuè addicti sunt) *can. Generalis 12. & can. admittuntur 21. d. dist. 54.* Item Curiales, id est, qui senatui adscripti sunt aut simili conditioni obnoxij, sine dominorum voluntate, *can. Præcipimus 10. distinct. 34.* Sed nec libertati sine consensu patronorum ordinari possunt, *d. can. Quicumque & c. fin. Dist. 54.* Natus verò ex parte servo & libera matre, cum talis non sit servus sed ingenuus, *Institut. De Ingenuis*, ordinari non prohibetur, *c. fin. h. t.*

3. Episcopus in scio domino servum scienter ordinans tenetur eum domino, cum duplici satisfactione, compensare seu reddere: si verò ne scierit servum esse, tum qui testimonium perhibuerit, aut supplicarint eum ordinari, simili conditioni tenentur obnoxij, *can. Si servus 19. d. distinct. 54.* Si tamen servus, sciente & non contradicente domino, ordinatus fuerit, hoc ipso liber & ingenuus ac ritè ordinatus intelligitur, *c. Si servus seq. ibid.* Si verò domino ignorante, licebit eidem intra annum & servilem fortunam probare, & servum suum accipere, *ut ibid. habetur.*

TITULUS XIX.

De Obligatis ad ratiocinia, ordinandis, vel non.

1. 2. Cur ordinari vetentur obligati rationibus publicis reddendis.
3. Non etiam debitores Reipubl. ex alia causa.
4. Qui excipere possit de hoc impedimento.

Tcr.

Tertium impedimentum est obligatio ad rationabilia sive quod provenit ex ejusmodi obligatione. Unde Syndici Universitatum aut Collegiorum, tutores, curatores, actores; executores sententiarum aut testamentorum, procuratores, & id genus hominum, qui reddendis rationibus publicis, quæ hic rationabilia appellantur, obnoxii sunt, ante officium suum, & rationes redditas, ordinari prohibentur, *e. unico h. t. can. Legem Distinct. 13.* tum quia curis ac negotiis ita distrahuntur atque involvuntur, in Ordinum ministerio vacare nequeant; tum quia ex talium promotione nota aliqua infamiae redundare possent in Ecclesiam: veluti si contingat eos doli in rationibus reddendis argui, aut præmoniti, ad fugendam laicorum jurisdictionem, se eurent in præjudicium creditorum ordinari *d. e. unico & can. Legem dist. 53.*

Dixi Qui reddendis rationibus publicis (ob publicam scilicet administrationem) obligati sunt; quia privata administratio non impedit ordinationem: nisi vel ex dolo in administratione commisso nota sit, vel in prociectu movenda tunc enim ante litis exitum tales promoveri non possunt; & si de facto promoveantur digni erunt depositione, licet postea in causa vincant *Glos & Archidiacon. in can. Tantis Dist. 81.*

2. Verum tamen ordinari non prohibentur debitoribus Reipublicæ ex alia causa, quam administratione publica, veluti ex mutuo, locatione, conductione, emptione, & similibus, etiam obligatione adhuc penes se, *Glossa & Archidiacon. in can. Prætorum 3. Distinct. 5.* Uti nec administratores rerum Ecclesiasticarum, vel miserabilium personarum, aut cujuslibet alterius piæ causæ, publicæ vel privæ, etiam administratione pendente.

3. De hoc autem impedimento Ordinum ad exemplum popularis actionis, quælibet Ecclesiastica persona excipere potest, & multo magis is, cui reddendæ sunt rationes, aut sua interesse putat. *Abbas in d. cap. unico* Finitur autem finitæ administratione ac rationibus redditis *DD. communiter in d. e. unico.*

unico.

TITULUS XX.

De corpore vitiatis non ordinandis.

1. *Exemplo presbyterorum sacerdotum corpore vitiatis vetantur ordinari.*
2. 3. *Dummodo visum sit impediens Ordinis executionem.*
4. *De eo, qui sibi membrum aliquod sponte absciderit.*
5. *De eo, qui non culpa sua abscissionem patitur.*
6. *Modicus defectus impedimento non est.*
7. *Pœna sic ordinari.*

Quartum impedimentum est corporis vitium, sive quod ex eo vitio provenit, de quo *sota Dist. 49. C. 55.*

1. Ut igitur olim apud Ethnicos sacerdotes integri corpore esse debeant, & à ministerio Dei, ex præcepto legis veteris *Levit. 12.* arcebat: habens maculam: item cæcus, claudus, grandis vel parvo aut torto nato, fracto pede, mancus, lipus, & similes (quorum defectus mysticè de vitiis animi intelligi pulchre explicat *D. Greg. in can. Hinc etenim d. distinct. 49.*) ita merito sacri Canones corpore vitiatores ab Ordinibus repellunt: imò promoti aliquando deiciuntur, *e. Exposuisti 6. h. t.* sicut & à beneficio jam adepti, *ut inf. tit. De clerico agrotante vel debilitato*; eo quod in compositio corporis inæqualitatem indicet mentis, *can. ult. Distinct. 41.* *Abbas in e. Quia diversitatem Notab. 1. inf. De Consec. præb. & natura membra componat, prout moribus animæ convenit: ita ut, cuius deformis facies est, vix queat præditus esse bonis moribus, & foeda facies malos mores significet, juxta *Rhasium Medicum.**

2. Veruntamen non quodlibet corporis vitium, quod in antiqua lege à ministerio Dei repellerebat, hodie impedit susceptionem ordinum: sed illud in primis, quod Ordinis impedit executionem aut insignem inducit deformitatem, & consequenter indecentiam, quæ in scandalum publicum veigere possit, *cap. 2. & per eos. hoc tit. Nec distinguendum, spontene,*
an-